

[Udenrigsministeren.]

Stemningsomslag i det store Rige, hvor vi har vort væsentligste Marked; men i det Øjeblik denne Traktat er traadt i Kraft, gælder der for 3 Aar en Sikkerhed for Danmark, som vi i dette Øjeblik aldeles ikke har. Det er denne Sikkerhed, der er vor store Fordel, den store Værdi i denne Traktat.

Det ærede Medlem erklærede, at en af Indrømmelserne kunde komme til at koste saa og saa meget i Penge, og det er jo rigtigt nok, at hvis vi kommer til at betale 1 Kr. eller 2 mere for de Tons Kul, vi køber, kan det betyde 3 eller 6 Mill. Kr. mere for Danmark i Udgift i Løbet af et Aar. Jeg tør ikke sige, om vi kommer til det, det er de svingende Prisforhold paa Markedet, som her vil blive bestemmende; men hvis vi virkelig kommer til at betale dette, saa kan det blive et saadant Beløb. Men jeg beder enhver overtænke, hvorledes dette Beløb staar til det maanedlige Svingsningsbeløb, der er ved nogle faa Øres Forskel i Flæskepriserne; en gunstigere eller ugunstigere Stilling for Flæskeprisen eller Smørprisen er i saa Henseende af mere afgørende Karakter for Danmark.

Derfor er det ogsaa, at vi, stillet over for en Eksport af 700—800 Mill. Kr.s Værdi til England, maa lægge en afgørende Vægt paa i den meget usikre Tid, i hvilken vi lever, at faa saa megen fast Grund under Fødderne, at vort Erhverv paa dette Punkt kan føres videre til Gunst ikke alene for det paagældende Erhverv, men for alle Erhvervsgrøene i Danmark.

Det ærede Medlem spurgte, hvorledes det skulde gaa i Oktober 1934, og jeg forstod, at han dør navnlig tænkte paa, hvis vi kom til at staa overfor en omfattende Import til ganske urimelige Priser fra andre Lande. Jeg kan for mit Vedkommende gerne sige overfor dette, at jeg tror, at den Forstaaelse, der er tilvejebragt mellem Erhvervene, hvor man ved gensidig Hensyntagen har opnaaet en Tilslutning fra alle Erhvervs Side til de foreliggende Aftaler, vil betyde, at der da ogsaa, hvis Vanskeligheder fremkommer for en enkelt Erhvervsgruppe som Følge af disse Bestemmelser her, vil blive Forstaaelse mellem Erhvervene og som Følge deraf ogsaa mellem Rigsdagens Partier om at tage et rimeligt Hensyn dertil og ikke gøre en enkelt Gruppe til en Art Syndebuk ved de Aftaler, der i øvrigt træffes.

Det ærede Medlem udtalte, at man kunde sige om denne Traktat, at England vandt, og vi maatte betale. Denne Karakteristik af Traktaten kan jeg for mit Ved-

kommende ikke være enig i. De store Salgsinteresser, vi har i England, stiller Salgsinteressen for os i England helt anderledes end Englands Salgsinteresse i Danmark, og Sikkerheden for vore Salgsinteressers Varetagelse, ikke i fuldt Omfang, men i det Omfang, som Tiderne er til, er efter min Mening et Punkt, hvor vi har en Fordel; vi har gjort Indrømmelser til Gengæld derfor.

Derfor vil jeg hellere karakterisere denne Aftale paa den Maade, den engelske Handelsminister karakteriserede den, da han gav de første Meddelelser i Parlamentet, nemlig saaledes: „Man spørger: Har vi gjort Indrømmelser fra engelsk Side? Jeg svarer: Selvfølgelig har vi gjort Indrømmelser, det hele er bygget paa Gensidighedsprincippet“. Det er Vilkaarene for denne Aftale, og netop ud derfra haaber jeg, at den kan blive af Værdi for begge de to Folk.

Prieme: Da det er en Kendsgerning, at man under den hidtidige Valutalovgivning paa en Række Omraader ikke har bevilget de Importkvantiteter til en Del Importører af Varer fra England, som der har været fremsat Ønske om, herunder ogsaa en Række af de Varer, som der nu efter Traktaten foretages Toldnedsættelser for, vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister eller den højtærede Handelsminister om, hvorledes man har i Sinde at gaa frem i Fremtiden, naar denne Traktat er vedtaget, om man har i Sinde, paa samme Maade, som man hidtil har gjort det, at kontingentere Indførselen ned for disse Varer, eller man vil bevilge og overføre de Beløb, som det er muligt, til England for den Række Varer. Man kommer nemlig ikke bort fra, at de Toldlempelser, som Traktaten tilsigter, selvfølgelig ogsaa tilsigter en forøget Samhandel, men at denne Samhandel let vil blive gjort illusorisk, og sikkert ogsaa bliver det, hvis man gaar frem paa samme Maade ved Tilddeling af Valutaattester, som man hidtil har gjort. Jeg vil derfor være taknemmelig, om enten den højtærede Udenrigsminister eller den højtærede Handelsminister vil besvare mig dette Spørgsmaal.

Drachmann: Den højtærede Handelsminister, der fungerer som Finansminister, idet Finansminister Bramsnæs beklageligvis er syg, mente at kunne trøste mig med Hensyn til min Bekymring om Udløbstiden, eller rettere sagt Ikke-Udløbstiden af Ændringen i Toldloven. Jeg tror alligevel, vi skal drøfte dette Spørgsmaal i et Udvalg; thi jeg føler mig trods Ministerens Erklæring ikke helt sikker paa, at den den 15. Oktober